НЯКОИ ВЪПРОСИ СВЪРЗАНИ С ПРОИЗХОДА НА АДОЛФ ХИТЛЕР

автор: Ж. Войников

Адолф Хитлер е сложна историческа личност и по понятни причини за него в историческите трудове присъстват изцяло негативните оценки, поради факта, че историята се пише от победителите, а те не пестят пропагандните си похвати за да очернят победените, сред които е и малка България. Все още основните велики сили в света, са тези които разгромиха Третия райх (СССР, наследен от Русия и САЩ). Без да се впускам в тези сложни въпроси, ще разгледам само произхода на тази историческа личност.

И по бащина и по майчина линия, неговото семейство произлиза от бедната периферия на Австроунгарската монархия — горският масив между Дунав и границата с Бохемия (Чехия). Тук живее изцяло селско население от много поколения насам и поради което е тясно сродено помежду си. Хората тук живеят провинциален, скучен и изостанал живот. Те обитават основно села, някои от които са известни и от по-ранни исторически епохи: Дьолерсхайм, Щронес, Вайтра, Шпитал, Валтершлаг. Всички те са малки селища, пръснати сред гористата местност.

Фамилията Хитлер, Хидлер или Хютлер, се проследява в тези варианти, в тази горска област до 30-те години на XV век. Първият известен представител е Ханс Хидлер живял около 1435 г. в с. Валдфиертал, до Вайтра, следва Петер Хидлер – около 1465 г., Матеус Хютлер, живеещ в Ротфарн през 1568 г., и брат му Симон Хютлер, живеещ в Лемпах през 1571 г., Матеус има синове Хайнц Хютлер и Балдун Хютлер, живеещи в Енгелщайн през 1585 г., известен е й Байт Хютлер от Шофберг – около 1590 г. Единият от синовете на Хайнц Хютлер е Щефан Хютлер, живял около 1627 г., от който тръгва родословието на Алоис Хитлер. Следват Георг Хидлер, роден в 1610 г. Неговият син Йоханес Хютлер е роден в 1640 г. Синът му Щефан Хидлер, роден в 1672 г., е баща на Якоб Хидлер, Филип Хидлер, Георг Хидлер, Йохан Хидлер. Родословието продължава по линията на Йохан Хидлер (1725 – 1803 г.), жител на с. Валтершлаг. Той има синове Мартин Хидлер, Филип Хидлер (1754 – 1820 г.), Матеус Хидлер (1757 – 1828 г.), Йохан Георг Хидлер (1760 - ?), Йозеф Хидлер (1765 - ?).

Мартин Хидлер (1762 – 1829 г.) живее в с. Грозшонау но се премества в с. Шпитал. Баща е на Антон Хидлер (1784 – 1868 г.), Йохан Георг Хидлер (1792 – 1857 г.), Лоренц Хидлер (1800 – 1861 г.), Йохан Непомук Хютлер (1807 – 1888 г.) и Йозеф Хидлер (1789 - ?), Мартин Хидлер (1794 – ?). И следва Алоис Хитлер (1837 – 1903 г.), син на Йохан Георг, после осиновен от Йохан Непомук. Алоис Хитлер е баща на Адолф Хитлер.

Например днес една от известните винарски къщи (шато) в Австрия носи името Хидлер и е основана през 1856 г. от Йозеф Хидлер, в гр. Лангенлойс в Долна Австрия. Твърде вероятно, той е някакъв по-далечен родственик от същия род. Всички тези поколения, през вековете принадлежат към съсловието на дребните селяни и не напускат тези социални рамки.

На 7 юни 1837 г. в дом № 13 в с. Щронес, който принадлежи на бедния селянин Йохан Трумелшлагер, неомъжената слугиня Мария Анна Шиклгрубер (1795 – 1847 г.), на 42 годишна възраст ражда дете, което е кръстено същия ден с името Алоис. В книгата за регистриране на ражданията в общината Дьолерсхайм, графата за самоличността на бащата на детето е оставена празна. Нищо не се променя, когато 5 години, по-късно, в 1842 г. майката се омъжва за бедния помощник-мелничар Йохан Георг Хидлер (1792 – 1857 г.). Йохан вече има един брак от 1824 г., но първата му съпруга пет месеца по-

късно, умира при раждането заедно с детето. И след 18 години, през 1842 г. той се жени втори път за Мария Анна Шиклгрубер.

В същата година тя дава сина си Алоис за отглеждане при по-малкия брат на съпруга й, селянина Йохан Непомук Хютлер (1807 – 1888 г.) от с. Шпитал, очевидно поради бедността на семейството и невъзможността да отглеждат детето самостоятелно. Според слуховете семейство Хидлер живеели в крайна бедност и мизерия, „дори нямали легло а за такова ползвали голямото корито в което хранели добитъка са“.

Двамта братя — помощник-мелничаря Йохан Георг Хидлер и селянина Йохан Непомук Хютлер, са двамата предполагаеми бащи на Алоис Шиклгрубер.

Третият заподозрян е един евреин от Грац, от фамилията Франкенбергер. Говорело се, че Мария Анна Шиклгрубер е била слугиня в това семейство, когато забременяла и имала връзка с 19-годишния син Леополд Франкенбергер. Много години по-късно Ханс Франк, бивш адвокат на Хитлер и по-късно генерал-губернатор на Полша, в своите показания в Нюрнберг, казва че в 1930 г. Хитлер получил от своя племенник Уйлям Патрик Стюарт-Хюстън[1], син на доведения си брат Алоис, писмо с цел шантаж, в което с неясни намеци му намеквал, че знае за „някои определени обстоятелства“ в семейната история на фамилията Хитлер. Франк получава задачата конфиденциално да разследва този въпрос и достигнал, до сведения, че евреинът Леополд Франкенбергер е биологичния дядо на Хитлер.

Всички евреи са прогонени от провинция Щирия където е гр. Грац, още през XV в. Едва през през 60-те години на XIX век, им е разрешено да се заселят наново, а тогава Алоис е около 30-годишен. Освен това няма доказателства за семейство Франкенбергер, живеещо в Грац по това време.

Ян Кершоу и Брижит Хаман отхвърлят хипотезата за Франкенбергер, като неоснователна, тъй като се крепи само върху твърдението на Франк. Оказва се, че източникът на Кершоу и Хартман относто отсъствието на евреи в Грац, е австрийския историк Николаус фон Прерадович, за когото Сакс доказва, че е пламенен почитател на Адолф Хитлер. Сакс цитира първични австрийски източници от 1800 г., и доказва, че всъщност е имало „eine kleine, nun angesiedelte Gemeinde“ (малка, сега уредена общност) от евреи, живеещи в Грац и преди 1856 г. Сакс смята, че Ханс Франк казва истината.

Друг автор, психологът Вартер Лангер, по слухове разказани от бивши националсоциалисти, отива още по-далеч във фантазиите си и твърди, че майката на Алоис е забременяла от представител на еврейската банкерска фамилия Ротшилд.

Истина е, че отсъствието на всякакви документи прави това твърдение твърде съмнително, въпреки че Ханс Франк няма никакви основания да преписва на Хитлер, наличието на дядо евреин, в изказването си пред съда в Нюрнберг. Последните разследвания още повече, правят тази версия несериозна, така че тя едва ли следва да бъде анализирана.

Но истинската същност и значение на този шантаж, не е толкова в обективната му надеждност, колкото в психологическото въздействие, което да

[1] Приел е това фамилното име за да не носи фамилията Хитлер. Леонард Сакс предполага, че съчетанието Стюарт-Хюстън не е случайно и идва от името на Хюстън Стюарт Чембърлейн, англичанин, зет на Рихард Вагнер, и известен със силните си антисемитски възгледи, един от идеолозите на антисемитизма в Германия, чийто почитател е й самия Адолф Хитлер. Малко преди смъртта си Стюарт-Хюстън е посетен от новоизбрания райхканцлер Адолф Хитлер и споделя че е много щастлив, виждайки на смъртния си одар, че идеите му ще се сбъднат. Според Сакс, племенникът въпреки че не възприема чичо си, също е мразил евреите. Терминът „антисемит“, „антисевитизъм“ е много неточен и неверен. Семитските народи обхващат още, айсорите, арабите и етиопците към които няма омраза в Европа. Така че по-точно е да се каже антиюдеизъм, антиюдеист, като това не е расов или етнически термин, а отнасящ се за религиозна общност с разнороден етнически произход.

накара Хитлер, в резултат на разследванията на Франк да се усъмни в произхода си.

Ново разследване предприето в август 1942 г. по инициатива на Хайнрих Химлер, също няма успех. Не е и достатъчно убедителна версията, която „граничеща с абсолютна увереност“ посочва Йохан Непомук Хютлер като баща на Алоис Шиклгрубер.

В крайна сметка и едното и другото твърдение са твърде тъмни и заплетени и ни водят към белязания с двойствен морал и лицемерие, примитивен селски живот. И самият Адолф Хитлер със сигурност не е знаел, кой е истинският му дядо.

Доста по-късно (29 години) след смъртта на Анна Мария Шиклгрубер от туберкулоза в с. Клайн-Мотен близо до Щронес, и 19 год. след смъртта на съпруга й, неговият брат Йохан Непомук с трима свои познати, водени за свидетели, се явява при пастора Цанширм в Дьолерсхайм и заявява, че желае официално да усинови своя „приемен син“ митническия чиновник Алоис Шиклгрубер, който тогава е вече около 40 годишен, въпреки че той не е негов баща, а такъв се явява починалият му брат Йохан Георг, като това могат да потвърдят и водените от него свидетели.

Пасторът поправя в старата книга с актовете за гражданско състояние израза от 7 юни 1837 г. „извън брак“ (т.е. родено извън брак) на „в брак“, и допълва в графата следния текст: „Записаният баща Георг Хютлер, добре известен на долуподписаните свидетели, се признава за баща на детето Алоис, кръстено от майка си Анна Шиклгрубер, и настоя да бъде вписано името му в тази книга. Следват подписите на свидетелите Йозеф Ромедер, Йохан Брайтенедер, Енгелберт Паук“. Доколко тези свидетели са били грамотни, говорят подписите им – кръстове, зад които пасторът е написал имената им. Той обаче е забравил да посочи датата, тук липсва и подписът му, както и подписите на родителите (по това време те са починали отдавна).

Осиновяването се състои на 6 юни 1876 г. и Алоис Шиклгрубер става Алоис Хютлер. Официалната промяна на фамилиното име, регистрирана в държавната служба в околийския център, гр. Мистелбах става на 23 ноември 1876 г., когато Алоис решава да измени леко фамилията си от „Хютлер“ на „Хитлер“, може би не му е звучало достатъчно представително?

На немски името Хютлер (Hüttler) означава „онзи, който живее в хижа“, в нем. Hütte – хижа, колиба. Аналогията с „бедняк, колибар“ е очевидна. Другият възможен превод е „собственик на хижа“ но със значение „дребен стопанин“, или „собственик на малък дом“.

Скоро след аншлуза (съединението) с Австрия в 1938 г., фюрерът заповядва Дьолерсхайм, Щронес и няколко съседни села, да бъдат евакуирани, за да може там да бъде разположен голям военен полигон. Над 2000 местни жители са изселени, а къщите им бомбардирани по време на ученията. След края на Втората световна война полигонът остава затворена зона и до ден-днешен. В наши дни той се използва от австрийските въоръжени сили. Причината за това се обяснява с желанието на Хитлер да заличи всичко свързано с произхода си. Алфред Кондер[2] има по-друго мнение и твърди, че полигонът не е обхващал сградите в селищата и те са запазени до 1945 г. Разрушенията са дело на съветските окупационни войски, както пише Кондер „Руснаците изпитваха особено удоволствие от това унищожение, и използваха случая да арестуват и депортират в руските лагери някои от роднините на Адолф Хитлер, които все още живееха в района. Обвинението, че Адолф Хитлер е разрушил селата на предците си, е публикувано за първи път от Франц Йетцингер и оттогава е безкритично цитирано от многобройните

[2] Alfred Konder. Adolf Hitler's Family Tree. The Untold Story of the Hitler Family, Salt Lake City 2000.

биографи на Хитлер. Историкът Вернер Мазер прекарва значително време във Валдфиертал, изследвайки родословието на Хитлер, доказва абсурдността на твърденията на Йетцингер. Най-важното е, че след закупуването на района от Вермахта, всички архиви на църквите, местните власти и съдилищата са предоставени за съхранение във Виена, в Архивът на провинция Долна Австрия.“

Въпреки всичко е много странно, че Хитлер избира за военен полигон точно землищата на селата свързани с неговия произход. Очевидно е вярвал в слуховете за полуеврейския произход на баща си и по този начин са прибрани всички местни архиви, от които се е страхувал да не попаднат в ръцете на недоброжелатели.

Йохан Непомук Хютлер отглежда и възпитава Алоис и по понятни причини се гордее с него. Така „преродeният“ Алоис по тава време вече семеен, е постигнал много повече в живота си отколкото който и да е селски представител на рода Хютлер / Хидлер до тогава. Напълно разбираемо е защо Йохан Непомук иска да даде собственото си фамилно име на своя приемен племенник и впоследствие осиновен син, и още по-разбираемо е, тъй като няма собствен мъжки наследник.

Но и Алоис също е заинтересован от промяна на фамилията си. Като енергичен и отговорен човек, той прави забележителна кариера през това време, и нуждата му да придобие „законно“ фамилно име е разбираема, един вид гаранция и солидна основа за по-нататъшната му кариера.

На 13 години Алоис заминава за Виена, за да учи обущарския занаят и работи като такъв около 5 години. Но бързо се отказва от обущарството и на 18-годишна възраст използва обявеното от австрийското правителство набиране на митничари сред хора произлизащи от селските райони и през 1855 г., успява да постъпи на служба в австрийското митническо управление. Израстването му по служебната стълбица е вървяло гладко и сравнително бързо, и достига до поста на старши митнически чиновник, а предвид скромното му селско образование, това за него е връх в кариерата.

Той обича да се изтъква в обществото, обича да го възприемат като началство и придава голямо значение на това, другите да се обръщат към него с думите „господин старши чиновник“. Един от неговите колеги с които е работил, си спомня за него че е бил „строг, точен, даже педантичен“.

Например, когато някакъв родственик на Алоис иска от него съвет дали да насочи сина си към работа в митницата, той му отговоря, че работата на митническия чиновник изисква абсолютна дисциплина, отговорност, и тук нямат работа „пияниците, хората които вземат безразборни заеми, картоиграчите и любители на хазарта и въобще хора които водят аморален начин на живот“[3].

Алоис Хитлер има три брака. Първата му съпруга е Анна Гласел, която е била 14 години по-голяма от него. Той е на 36 години, а тя на 50, женят се през 1873 г. Бракът е изцяло по сметка, тъй като Анна е заможна дъщеря на митничар. Но е останала стара мома, много болнава и не може да има деца. Малко след брака, Алоис започва връзка с Францисака „Фани“ Мацелсбергер, една от хубавите младите слугини, в хотел „Померанц“, къща № 219, в град Браунау на Ин, където той обича да отсяда и по-късно временно живее. Това е причината, жена му Анна да поиска развод, и на 7 ноември 1880 г. Алоис и Анна се разделят по взаимно съгласие.

19-годишната Фани Мацелсбергер идва да живее с 43-годишния Алоис Хитлер, без да имат официален брак. На 13 януари 1882 г., тя ражда първородният му син, наречен също Алоис. Едва когато през 1886 г., първата му съпруга умира, Алоис и Фани сключват официален брак. Малко след това на

---

[3] В писмото на Алоис Хитлер до Алоис Файт от 9 октомври 1876 г., HA,File17A,R1.

28 юли 1883 г. се ражда и второто им дете, дъщерята Ангела. Но за нещастие, младата му съпруга се разболява тежко „от белодробна болест“ (туберкулоза) и умира на 23-годишна възраст през следващата 1884 г.

Третата му съпруга Клара Пьолцл е с 23 години по-млада от него. По произход е от с. Шпитал. Отначало работи при него като прислужница, още от 1876 г. Двамата се сближават едва когато Фани е тежко болна и Клара трябва да се грижи за домакинството и двете малки деца.

Смята се че му се пада племенница, затова при сключването на брака, е трябвало да получи разрешение от църквата.

Клара е внучка на Йохан Непомук Хютлер (1807 – 1888) по майчина линия от брака му с Ева Мария Декер (1792 – 1873). Тяхната дъщеря Йохана Хютлер (1830 – 1906) се омъжва за Йохан Баптист Пьолцл (1828 – 1902) и Клара Пьолцл е тяхна дъщеря.

Свещеникът, отец Костлер, отнася въпроса до епископ Матеус Йозеф. След известно обмисляне епископът решава, че не може да удовлетвори молбата за брак и отнася въпроса до Римския престол и папа Лъв XIII. Едва в края на декември 1884 г. Алоис Хитлер получава папското разрешение да се ожени за братовчедката си или племенницата по линия на осиновяването му. Сватбата е кратка, без много шум и тържественост.

Своите задължения в дома, Клара изпълнява добросъвестно, винаги по желание на съпруга си посещава църквата и даже след като му става официална жена, продължава да се занимава с домакинството, въпреки че вече не е слугиня.

Години след това тя трудно се възприема като съпруга на „господин старши чиновника“ и продължава да се обръща към него с „чичо Алоис“. На съхранените фотографии се вижда лицето на една скромна селска млада жена със сериозно изражение и смиреност.

Адолф Хитлер се ражда на 20 април 1889 г., 18 ч. 30 мин., в градчето Браунау на Ин, на улица „Залцбургер Форщадт“ 15, дом № 219 (хотел „Померанц“). В семейството е четвъртото дете на Клара. Но предишните три (родени през 1885 – Густав, 1886 – Ида и 1887 – Ото) умират в детска възраст (Густав и Ида умират през зимата на 1887–1888 г. от нелечимата тогава дифтерия, Ото умира няколко дни след раждането си), а само две – Адолф и по-малката Паула оцеляват. Децата от втория брак на Алоис – Алоис младши и Ангела, също живеят в семейството и Клара ги отглежда като свои собствени.

Освен тях Алоис Хитлер има и незаконна дъщеря Терезия Пенц, родена на 31 октомври 1869 г. Той има връзка с майка й Текла Пенц от Леополдщайн. И тъй като до брак не се стига, по-късно Текла се омъжва за мъж на име Хорнер, а Терезия след като пораства се омъжва за Йохан Рамер в гр. Швертберг и двамата имат шест деца.[4]

Необходимо е да се дадат някои важни уточнения. Известният американски генеалог Алфред Кондер[5] съобщава интересни подробности които осветляват въпроса за бащата на Алоис.

Мария Анна и Йохан Георг се запознават в с. Щронес през 1836 г., където мелничаря си намира работа. Събират се и живеят заедно на семейни начала в дома на Мария Анна при нейния баща Йохан Шиклгрубер. Това показва, че той е одобрявал връзката им. По това време живеенето на семейни начала без сключен брак е разпространено сред по-бедното население на Австрийската империя и Германия. Причината е напълно тривиална, сватбата изисква

[4] Иоахим Фест. Гитлер. Биография. Том I Путь наверх. Москва, 2006., стр. 26-31.

[5] Alfred Konder. Adolf Hitler's Family Tree. The Untold Story of the Hitler Family, Salt Lake City 2000, Alois Schickelgruber Becomes Alois Hitler.: https://archive.org/details/KonderAdolfHitlersFamilyTree/page/n1/mode/2up

парични средства, тъй като брачната церемония не е безплатна услуга на църквата. Алоис се ражда в дома където работи майка му, и семейство Трумелшлагер стават кръстници на детето.

Малко по-късно на 10 май 1842 г. двойката скючва и църковен брак. Йохан Георг и Мария Анна вече Хидлер, заедно с възрастния Йохан Шиклгрубер, се преместват в близкото село Клайн Мотен, където на 7 януари 1847 г. от туберкулоза умира Мария Анна. Десет месеца по-късно в същото село почива и нейният възрастен баща Йохан Шиклгрубер.

След смъртта им, останал съвсем сам Йохан Георг се връща в с. Шпитал, което показва, че е живеел до смъртта си в дома на заможния си по-малък брат и всъщност живее със сина си, който се отглежда в същия дом. И едва след смъртта на брат си Йохан Георг, Йохан Непомук прави Алоис свой наследник чрез осиновяването.

Ал. Кондер обръща внимание и на следния факт. Единият от селяните свидетели – Йозеф Ромедер, които удостоверяват пред свещеника, че Алоис е син на Йохан Георг е всъщност зет на Йохан Непомук, съпруг на една от дъщерите му. Ако цялата история е невярна, то Ромедер няма никакво основание да обявява Алоис за син на Йохан Георг, тъй като това легитимира още един наследник с който трябва да делят наследството на осиновителя – неговият тъст. Другите двама свидетели Йохан Брайтенедер и Енгелберт Паук, са съседи и приятели на семейството на Йохан Непомук и очевидно са знаели истината.

Днес вече с помощта на генетичната генеалогия, знаем, че Адолф Хитлер е притежавал древната хаплогрупа E1b1b1 (M35/35.1). През 2010 г. журналистът Жан-Пол Мулдерс (Jean-Paul Mulders) и историкът Марк Вермеерен (Marc Vermeeren) оповестяват анализа на ДНК-проби, взети от 39 роднини на Хитлер по бащина линия, които показват, че Y-хромозомната ДНК в родословието му е E1b1b1. По ирония на съдбата тази хаплогрупа е типична за носителите на афразийските и в частност на семитските езици, вкл. и у евреите. По повод появилите се много спекулативни твърдения че Хитлер е от еврейски произход, проф. Майкъл Хамър от „Family Tree DNA“ казва следното:

„Най-малко 9% от населението на Германия и Австрия притежава хаплогрупа E1b1b (M215) и около 80% от тази група няма еврейски произход. Тези данни ясно показват, че ако един човек принадлежи към клон на Y-хром. хаплогрупа E1b1b, това изобщо не означава, че той има еврейски произход“. Например в Бавария честотата е 8%.

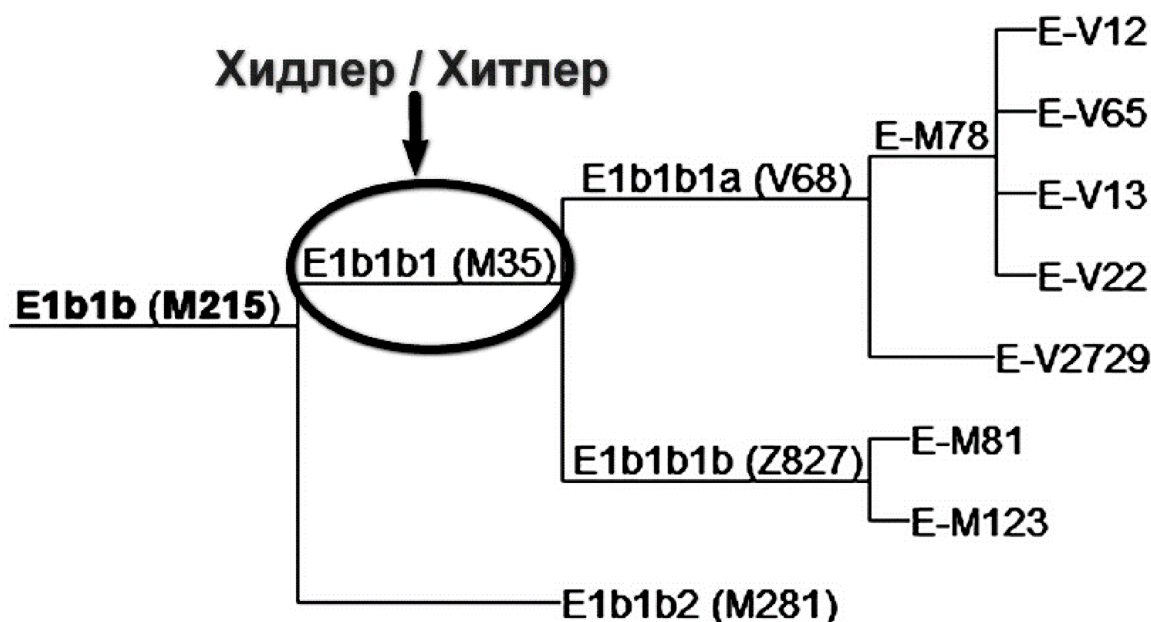
E1b1b (M215) е характерна за древните египтяни и финикийците и се смята че се е разпространявала в Европа както през неолита, така и по-късно с финикийската колонизация. E1b1b1 (M35) е нейн клъстър/субклад или подтип. Но Мулдерс не е посочил или не е изследван клъстърът/субклад, т.е. подтипът в хаплогрупата на Хитлер което е много важно, и затова по-конкретни изводи не могат да се направят.

Въпросното изследване е публикувано само в популярното но не научно списание „Knack“[6] и липсва по-детайлно научно изследване. Мулдерс твърди че е изследвал 39 родственика на Хитлер по мъжка линия, задно с един от синовете на Уилям Патрик Стюарт-Хюстън и внук на Алоис Хитлер младши. Как ги е открил, при условие че според битуващата теория, бащата на Алоис Хитлер старши е неизвестен. Йохан Георг няма собствени деца изкл. „доведения“ Алоис, а брат му Йохан Непомук има три дъщери – Йохана, Валбурга и Йозефа, т.е. няма преки мъжки наследници и неговата Y-хаплогрупа е загубена. Ако Мулдерс е открил други по-далечни роднини по мъжка линия от

[6] Бел. пр.: Mulders JP and Vermeeren M (2010) Hitler was verwant met Somaliërs, Berbers en Joden. Knack magazine. Available at http://www.knack.be/nieuws/wetenschap/hitler-was-verwant-met-somaliers-berbers-en-joden/article-normal-10083.html (accessed June 28, 2018).

рода Хютлер / Хидлер, т.е. от потомството на по-далечните братовчеди или племенници на Йохан Георг и Йохан Непомук, и те са от същата E1b1b1(M35), на практика той решава ясно и окончателно въпроса с произхода на Алоис, като син на един от двамата братя и отрича изцяло еврейския му произход. И следвайки логичните разсъждения на Алфред Кондер е пределно ясно че бащата е Йохан Георг.

Вероятността, бащата на Алоис да е евреина от Грац, почива единствено върху нелепите твърденият на Франк и е изцяло фантастична, породена от злонамерени слухове. Няма данни Мария Анна да е работила в Грац, при условие че в същото време живее с Йохан Георг в бащиния си дом и работи при съселяните от сем. Трумелшлагер. Освен това Грац е доста далеч от Валдфиертал, в южната част на страната. Дори географски това е напълно невъзможно.

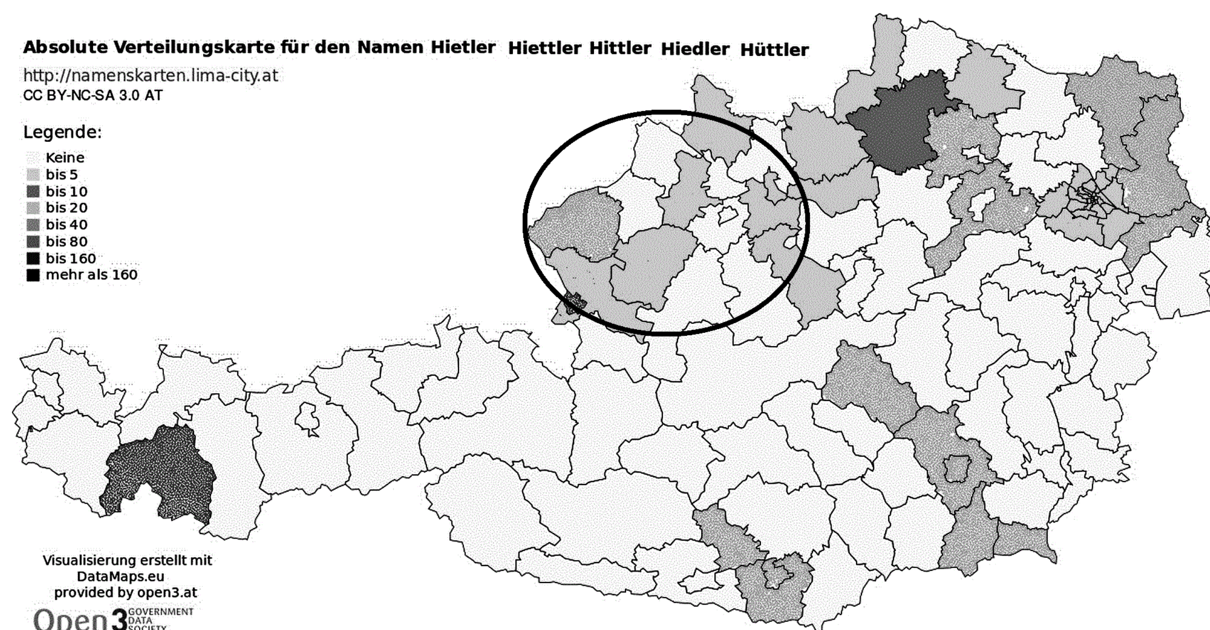
Повечето европейци, които имат хаплогрупа E (преобладаващо субклада E1b-M35.1), имат общ прародител, живял преди около 35 000 години. Част от мъжките родословия по линията на M35/M35.1 но само на производния клъстър E1b1b1b (Z827) са еврейски и представляват приблизително 18% до 20% от мъжките родословия на Ашкеназите и 8,6% до 30% на Сефардите, което е напълно логично, поради близкото родство и общ произход на юдеи и финикийци (ханаанци). Интересното е, че тази хаплогрупа напълно отсъства от по-висшата еврейска каста на коените, т.е. жреческото съсловие. Алберт Айнщайн който е от ашкеназки произход, принадлежи към същата хаплогрупа, хаплотип E1b1b1b2 (Z830), който се е обособил преди около 1300 години и е ашкеназки хаплотип. Така че непълното генетично изследване осветлява частично въпроса.[7]

Само хаплотип E1b1b1b (Z827) и производните му е ашкеназки. E1b1b1a (V68) е разпространен в Централна и Южна Европа още от времето на неолита, и в Северна Африка, основно сред берберите, докато E1b1b1a (M78) е основно разпространен в Европа. Подтип E1b1b1a1a (V12) е типичен за древните египтяни, днес е разпространен при коптите основно в Южен Египет. E1b1b1a1d (V65) е разпространен основно сред берберите в Северна Африка от Египет до Мароко. E1b1b1a1b (V13) е основно Балкански хаплотип, с най-голяма концентрация у северните албанци (гегите, преки потомци на древните

[7] Войников, Живко. Генетика и История, Велико Търново „Абагар“, 2019, стр. 79. и Geni: https://www.geni.com/projects/E-M35-Y-DNA/10447

дарданци) и е свързан с античното население на Западните Балкани, откъдето се разпространява из Европа както по-рано с неолитното население (VI хил. пр. н.е., когато е възникнал), така и по-късно с усядането на легионери колонисти от Балканските провинции на Римската империя. Хаплотип E1b1b1a1c (V22) възниква в делтата на Нил и също се свързва за древните египтяни. И хаплогрупа E1b1b1a2 (V2729) се среща на о-в Сицилия, Нидерландия, Португалия и в Северна Африка.

Така че всякакви спекулации с „еврейския произход“ на Хитлер, при непълното изследване на хаплогрупата, са безпредметни и ненаучни. От същата хаплогрупа E1b1b1 (M35) но от различни европейски хаплотипове са родословията на Наполеон I (E1b1b1b2a1-M34), Бенито Мусолини, Фридрих Енгелс и американския президент Линдън Джонсън. При българите E1b1b1 (M35) и основно хаплотип V13 е много добре представен.

Разпространение на фамилията Хидлер, Хютлер, Хитлер и вариантите й в Австрия. С кръг е отбелязан района на Вайтра, Гмюн, Дьолерсхайм, Цветл, откъдето произлиза рода Хидлер / Хютлер (https://namenskarten.lima-city.at/oesterreich/Hiedler?similar=true)

Същият район Валдфиертайл

Въпросът за потомството на Фюрера е също много неясен. Официално той няма деца, няма любовници, не са известни негови интимни връзки с жени и сключва брак ден преди да се самоубие съвместно с Ева Браун.

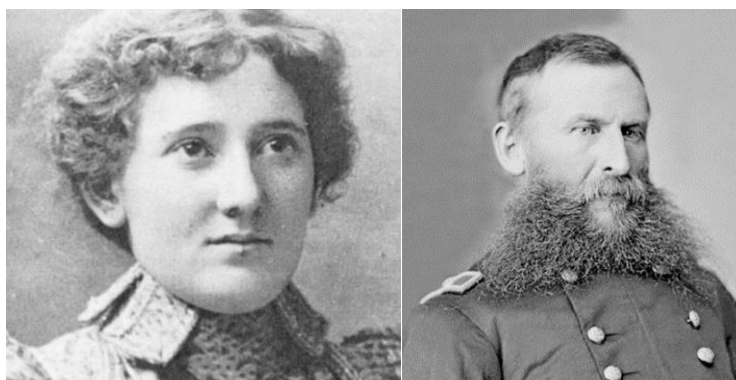
Но по време на Първата световна война, Адолф Хитлер е имал интимна връзка с френската селянка Шарлота Евдокси Алида Лобжоа (1898–1951), от с. Себонкур в Пикардия, където е бил дислоциран неговия полк. Младият художник е нарисувал портрет на Шарлота от времето на тяхната връзка. През 1918 г. тя ражда син Жан за който по-късно твърди, че баща му е Адолф Хитлер. Детето получава името Жан-Мари Лобжоа.

След войната Шарлота се установява в Париж и се омъжва през 1922 г. за Клемент Лоре, който осиновява детето й, и то получава фамилията му. Малко преди смъртта си през 1948 г., тя му разказва истината за баща му.

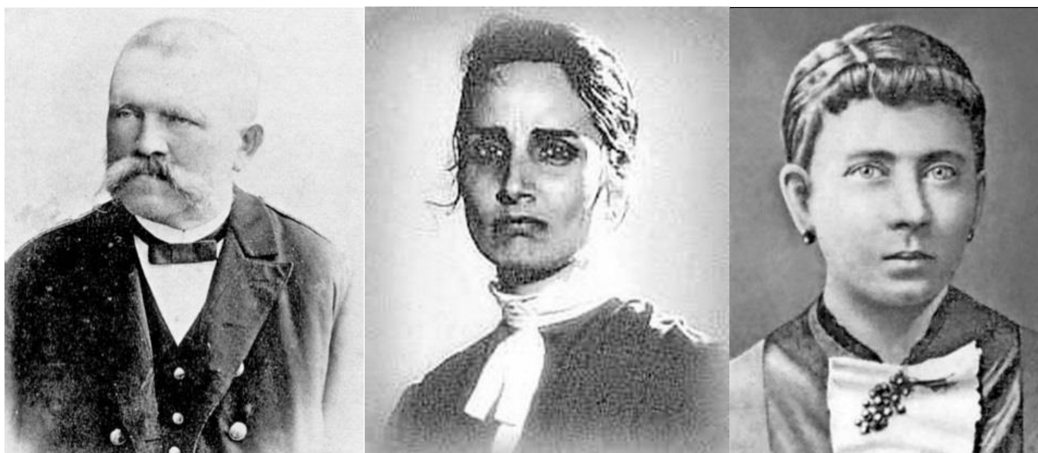
Жан Лоре се свързва с историка Вернер Мазер, който смята че той наистина е син на Хитлер. През 1981 г., Жан Лоре издава книга с помощта на Рене Мато „Ton père s'appelait Hitler“ (Баща ми се казваше Хитлер. Париж, 1981). В книгата си „С Хитлер до края: Спомените за камериера на Адолф Хитлер (1980), Хайнц Линге камериер на райхканцлера, заявява, че Хитлер е споделил пред него и др. хора „че има син, роден през 1918 г. от връзката, която е имал с френско момиче като войник през 1916–1918 г. в северната част на Франция до Белгия“.

На 17 февруари 2012 г. френското списание „Le Point“ пише за проучвания от 70-те години в университета в Хайделберг, които доказват, че Хитлер и Лоре са от една и съща кръвна група[8] и че имат сходен почерк. В статията се посочва, че официални документи на Вермахта съобщават за германски офицери които са давали на г-жа Лобжоа пликове с пари, по време на окупацията през Втората световна война.

През 2018 г. руският държавен телевизионен канал НТВ прави интервю с Филип Лоре, син на Жан Мари Лоре и предполагаем внук на Хитлер. Документалният филм е заснет в дома на Лоре. Филип дава и ДНК-проба която е изследвана в Русия. За най-голямо съжаление липсва информация, какъв е нейния резултат. (https://www.youtube.com/watch?v=YAfVkhb3tlo)

Мария Анна Шиклгрубер Йохан Георг Хидлер

Алоис Хитлер   Франциска Матцелсбергер   Клара Пьолцл

[8] Вернер Мазар основавайки се на данни от д-р Морел (личния лекар на фюрера) пише че кръвната му група е „А“, която е най-широко разпространена при германците (А - 43%, 0 – 41%, В – 11%, АВ – 5%). (http://www.bloodbook.com/world-abo.html)

Алоис Хитлер Клара Пьолцл Адолф Хитлер като дете

Паула Хитлер, в млада и зряла възраст Алоис Хитлер Ангела Хитлер

Stefan Hiedler — Agnes
b. 1672

Johann Hiedler — Maria Anna Neugeschwandter
b. May 11, 1725

Martin Hiedler — 1786 — Anna Maria Goeschl
b. Nov. 17, 1762 / d. Jan. 10, 1829 — b. 1760 / d. 1854

Lorenz Hiedler

Johann Georg Hiedler — May 10, 1842 — Maria Anna Schicklgruber
b. 1792 / d. 1857 — b. April 1795 / d. 1847

Johann Nepomuk Huettler — Eva Maria Decker
b. 1807 / d. 1888 — b. 1792 / d. 1873

Johann Baptist Poelzl — Johanna Huettler
b. May 25, 1828 / d. Jan. 9, 1902 — b. Jan. 19, 1830 / d. Feb. 8, 1906

Walburga Huettler — Josef Romeder

Theresia Penz (1869 - 1932) — Thekla Penz (1844-?)

Franziska Matzelsberger — 1883 — Alois Schicklgruber (later Hitler)
b. 1861 / d. Aug. 10, 1884 / tuberculosis — b. June 7, 1837 / d. Jan. 3, 1903

Alois Schicklgruber (later Hitler) — Jan. 7, 1885 — Klara Poelzl
b. Aug. 12, 1860 / d. Dec. 21, 1908 / breast cancer

Alois Matzelsberger (later Hitler)
b. Jan. 13, 1882

Angela Hitler — Leo Raubal
b. July 28, 1883 / d. 1949 — b. June 11, 1879 / d. Aug. 10, 1910

Gustav Hitler
b. May 17, 1885 / d. Dec. 8, 1887 / diptheria

Ida Hitler
b. Sept. 25, 1886 / d. Jan. 2, 1888 / diptheria

Otto Hitler
b. & d. Autumn 1887

Adolf Hitler
b. April 20, 1889 / d. April 30, 1945 / suicide

Edmund Hitler
b. March 24, 1894 / d. Feb. 29, 1900 / measles

Paula Hitler
b. Jan. 21, 1896 / d. June 1, 1960

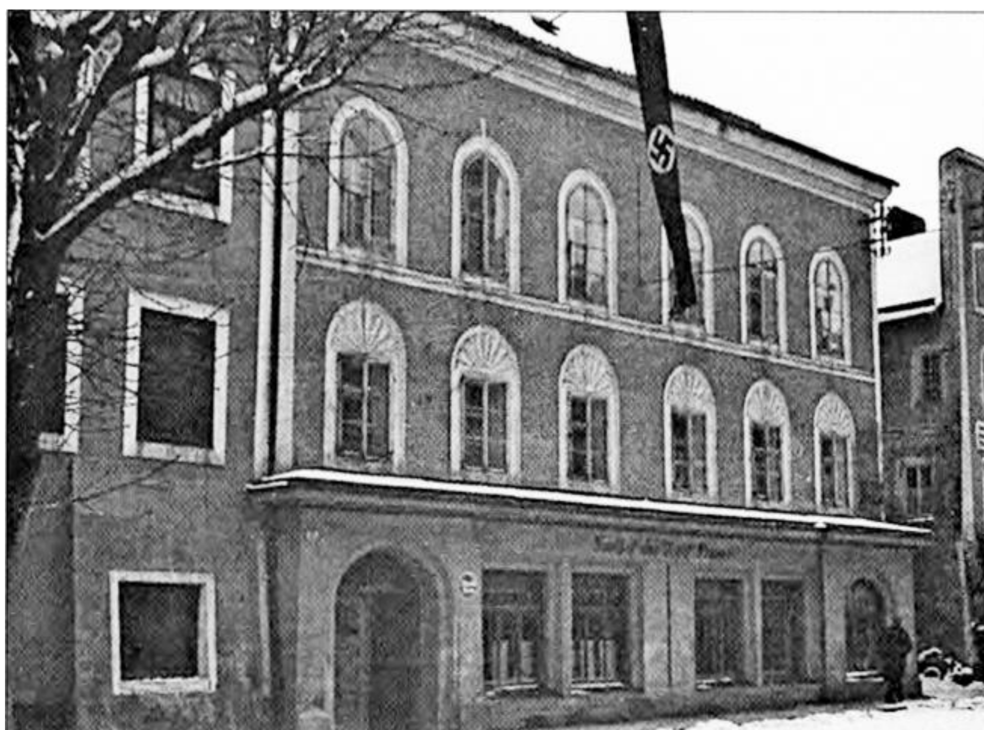
Leo Rudolf Raubal
b. 1906 / d. Aug. 19, 1977

Angela ("Geli") Raubal
b. Jan. 4, 1908 / d. Sept. 18, 1931 / suicide

Elfriede Raubal
b. Jan. 10, 1910 / d. Sept. 24, 1993

The Hitler Family Tree. Copyright 1998 by Jennifer Rosenberg.

Родословието на рода Хидлер / Хютлер / Хитлер.

Хотел „Померанц“ в Браунау на Ин, където се ражда Адолф Хитлер.

Гробът на родителите му в Леондинг

Шарлота Лобжоа Жан-Мари Лоре Филип Лоре

Портрет на Шарлота, рисуван от Хитлер през 1917 г.